

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Ifølge § 1 i Lov Nr. 68 af 12. April 1892 om Tillæg til og Forandringer i de om den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole gældende Lovbestemmelser er det normerede Antal af fast ansatte Lærere ved Højskolen 22, i hvilket Tal er indbefattet Forstanderen for Højskolens landøkonomiske Forsøgsvirksomhed og Bestyreren af det til denne knyttede kemiske Laboratorium. Af disse saavel med Hensyn til Lønning som i alle andre Henseender ganske ligestillede Embedsmænd kan ifølge nævnte Lovbestemmelse indtil Halvdelen udnævnes til Professorer, for saa vidt vedkommende i mindst 8 Aar har været fast ansat ved Højskolen; de øvrige faste Lærere ere ifølge Loven Lektorer. Denne Bestemmelse har allerede i nogle Aar været bragt til Anvendelse i sin fulde Udstrækning, saaledes at de 11 ældst ansatte af de nævnte Embedsmænd ere Professorer, medens de øvrige bærer Lektornavnet.

Denne ved Lov fastsatte Ordning — at Embedsmænd ved samme Institution, som i alle Henseender ere aldeles ligestillede, føre forskellige Benævnelser, som tilmed i det almindelige Omdømme saavel her i Landet som særligt i Udlandet have højst forskellig Værdi, idet Lektornavnet sjældent benyttes i Udlandet og da som Regel kun for meget underordnede Lærerstillinger, medens det her i Landet ikke længere anvendes ved nogen anden højere eller lavere Læreanstalt — maa erkendes at være i og for sig uretfærdig og bevirker, at Halvdelen af de faste Lærere ved Højskolen af Almenheden fejlagtig betragtes som værende i Stilling, der er den anden Halvdelen af Lærerstillingerne underordnede. For Højskolens egen Skyld er det ogsaa meget uheldigt, at en Del af dens faste Lærere, naar de møde som dens Repræsentanter i Udlandet, have en Benævnelse, som ikke kendes ved tilsvarende Institutioner, eller som anses for at repræsentere en saa underordnet Stilling, at vedkommende er udsat for ikke at blive behandlet med den ham efter hans Stilling tilkommende Opmærksomhed.

At den ovennævnte for Landbohøjskolen gældende Ordning er mindre heldig, fremgaar yderligere af Rigsdagsforhand-

lingerne angaaende Lov Nr. 92 af 8. Maj 1894 om de den polytekniske Læreanstalt vedkommende Lønningsforhold; ved det herom i Rigsdagssamlingen 1893—94 fremsatte Lovforslag blev for Læreanstaltens Læreres Vedkommende foreslaaet en lignende Ordning som den, der er gældende for Landbohøjskolens Lærere. I den af vedkommende Folketingsudvalg over Forslaget afgivne Betænkning udtales imidlertid: „Men naar man saaledes giver alle de fast ansatte Lærere samme Løn, finder man ingen Grund til at fastholde Rangforskellen mellem Professorer og Lektorer, men foreslaar, at de alle føre Titlen Professorer“, jfr. Rigsdagstidenden 1893—94, Tillæg B., Sp. 2345; Udvalgets nævnte Forslag blev vedtaget, og ifølge den citerede Lovs § 1 benævnes den polytekniske Læreanstalts faste Lærere Professorer. Det samme er Tilfældet med de fast ansatte Lærere ved den farmaceutiske Læreanstalt, jfr. Lov Nr. 58 af 15. April 1902 om de den farmaceutiske Læreanstalt vedkommende Lønningsforhold.

Det turde herefter være ubilligt for Landbohøjskolens Vedkommende fremdeles at sondre mellem „Professorer“ og „Lektorer“.

Sluttelig bemærkes, at der fra vedkommende Folketingsudvalg angaaende Lønningslovforslag, der behandlede Forslaget til nysnævnte Lov om de den farmaceutiske Læreanstalt vedkommende Lønningsforhold, under 15. April 1902 blev rettet Henvendelse til Landbrugsministeriet om at søge de for Landbohøjskolen gældende Bestemmelser ændrede i den heromhandlede Retning, men at det af Hensyn til Rigsdagssamlingens da formentlig nærførestaaende Slutning ikke blev anset for betimeligt den Gang at fremsætte Forslag herom.

Til § 2.

De i nærværende Paragraf foreslaaede Bestemmelser om Pensionsret for Højskolens Betjente og deres Enker ere analoge med Bestemmelserne i det i indeværende Rigsdagssamling vedtagne Forslag til Lov angaaende visse Bestillingsmænds Alderdoms- og Enkeforsørgelse og ere for